

یک‌شنبه ۱۶ شهریور ۱۳۹۹ • ۱۷ محرم الحرام ۱۴۴۲ • ۶ سپتامبر ۲۰۲۰

اخبار

حنیف طاهری: چرا امامان جماعت، هیات‌ها را از مساجد بیرون می‌کنند؟

حنیف طاهری مداح اهل بیت (ع) با اشاره به ضرورت حضور و مشارکت جوانان در امور مدیریتی مساجد و هیات‌ها اظهار داشت: طبیعتاً برای انجام یک کار باید از ظرفیت جوانان استفاده کرد و بدون حضور آنان اتفاق نمی‌افتد. البته حضور یک بزرگتر و فرد باتجربه برای نظارت بر کار لازم است تا فرضاً بگوید، اینجا حواستان باشد و مشورت دهد، اما کار باید دست جوانان باشد.

وی افزود: من چند سال دیگر می‌خواهم مداحی کنم؛ در حوزه مداحی باید چند نفر از کنار خود داشته باشم تا کار کنند و با حمایت‌هایی من بعد از ۵ – ۶ سال، آن‌ها در

جلسات بخوانند. در حوزه هیات‌داری نیز همین روند باید باشد؛ یعنی در برگزاری جلسات هیات باید قشر جوان حضور پیدا کنند. بعد از چندسالی این‌ها ناظر و مشاور شوند و نفر دیگری جای او بآید و کار انجام دهد.

ضرورت کادرسازی در هیات امام حسین

طاهری با اشار به اینکه در هیات امام حسین باید کادرسازی شود، تصریح کرد: اگر این مهم رخ ندهد، کار به کسلی و سکون می‌رسد زیرا فکر افراد یک مدل در حال‌ه که حضور نیروهای جوان، فارغ از انجام کار عملی، موجب ایده‌پردازی می‌شود. این ایده و تفکرهای جدید تحت نظارت بزرگترها، با نیروی جوانان اجرایی می‌شود. بسیاری از هیات‌ها به خاطر اینکه جوانان را جذب نکردند، یعنی بزرگترها، پسرها و خانواده‌هایشان را نتوانستند به هیات بیاورند، در یک رنج سنی باقی مانده و به شدت از لحاظ ظاهر و محتوا افت کرده‌اند.

امور مساجد، نمازخانه شدند؟

ابن مداح اهل بیت(ع) با اشاره به اینکه متأسفانه مساجد کشور نیز امروز به این مشکل دچار شده‌اند، گفت: متأسفانه مساجد ما امروز با یک نمازخانه بین‌جاده‌ای هیچ تفاوتی ندارند، برخی امامان جماعت در مناسبت‌های خاص برنامه‌هایی اجرا می‌کنند اما چند مسجد این کار را می‌کنند؟ ما از مسجد هیأتی شدید و همه چیز را در مسجد یاد گرفتیم ولی امروز مسجد برنامه‌ای ندارد.

امور مساجد وظیفه‌اش چیست؟

وی با بیان اینکه امور مساجد یک بار واضح توضیح دهد چه وظایفی دارد، گفت: در هیأت ما به فردی، می‌گوییم کار انجام دادی، دست شما را هم می‌بوسیم و با حفظ جایگاه شما را در صدر مجلس می‌نشانیم و همیشه، همه باید به شما احترام بگذارند. در مساجد هم اینگونه باید باشد. برخی ائمه جماعت مساجد دیگر توان انجام کار و ناووری را ندارند. دیگر کافی است، کاری از دست آن‌ها برنمی‌آید و جوان‌ها باید وارد میدان شوند. تاریخ حضور و مسولیت یک امام جماعت چه زمانی تمام می‌شود؟ آن‌ها تا چه زمانی باید مسجد را اداره کند؟

طاهری گفت: مسجد نیروگاه هسته‌ای

نیست که شما بخواهید برای آن برنامه خاصی بریزید. کار مشخص دارد. فرضاً عیدغدیر تزیین کنید یا در مناسبت‌های شهادت، دسته عزاداری داشته باشید و برنامه‌های کلان‌تر محتوایی، فرهنگی و تربیتی اجرایی کنید اما امروز مساجد در امور بسیار ساده‌ای لنگ می‌زنند.

اداره‌ای شدن آفت مساجد است

ابن مداح اهل بیت (ع) با بیان اینکه آفت مساجد ما امروز این است که مانند اداره شده‌اند، گفت: مساجد امروز اداره‌ای مدیریت می‌شود؛ در حالی که مسجد مردمی‌ترین نهاد مملکت است. انقلاب ما داخل مساجد و هیات‌ها جرقه‌هایش زده شد و تمام اتفاقات بزرگ داخل مساجد ما رخ داده است. امروز چرا مساجد ما باید این‌گونه شود؟

چرا هیات‌ها را از مساجد بیرون می‌کنند؟

وی با اشاره به اینکه جوانی که تا ۲۰ سالگی پیش به مسجد باز نشده یا پای ثابت به مسجد نمی‌رود، چگونه می‌توان مسجدی کرد، گفت: این آفت بزرگی است. در پی این سوم‌مدیریت‌ها امروز هیات را در مقابل مسجد قرار می‌دهند؟ برخی امام جماعت، هیات‌ها را از مساجد بیرون می‌کنند. آقایان مسئول امور مساجد، رسیدگی کنند. فرضاً ۲۰ هیات شاخص را انتخاب کنند، ۲۰ تا مسجد شاخص در مسجد در نظر بگیرند و فقط از برای حضور آنان در مساجد ایجاد کنند. سپس از آن‌ها کار بخواهند. اگر هیاتی هم اشتباه کرد به یاد ندرک بدهند. خواهند دید که قطعاً آن هیات هم گوش می‌کند.

طاهری با بیان اینکه در تهران این همه مسجد وجود دارد، اما همه هیات‌ها دنبال این هستند که حسینیّه بسازند، گفت: این‌ها خرج اضافی است، اما مشکل این است که جا ندارند. مسجد که ملک پدری برخی نیست. آقای امام جماعت ۹۰ ساله را موظف کنید فقط نماز بخوانند، اما مدیریت مسجد را به یک جوان واگذار کنند. آن زمان خواهید دید که مسجد چگونه جذب می‌شود.در گذشته محرم‌ها مساجد شلوغ می‌شد، اما امروز حسینیّه‌ها شلوغ است این مداح اهل بیت (ع) با اشاره به اینکه برخی امامان جماعت، افراد را از مسجد فراری می‌دهند، گفت: مساجد ما متغعل هستند. زمانی خاطرم است که در ایام محرم مساجد شلوغ می‌شد، اما امروز فقط تکبها و حسینیّه‌ها شلوغ می‌شود و در مساجد خیری نیست.

پایگاه هیات به مساجد پرود، موجب جذب جوانان است
وی با بیان اینکه برای مسئول امور مساجد، چه بدی دارد که ۲ هزار جوان در مساجد شما سینه بزنند؟ افزود: ما در محرم‌ها، عزاداری خود را در یک مسجد برپا می‌کنیم. شب عاشورا این مسجد موقع نماز جماعت پر می‌شود و تماماً جوان‌ها در صفوف نماز حضور دارند. اگر امام جماعت یک روی خوش نشان دهد، آنها فردا شب هم برای نماز به مسجد آیند؟ ما این افراد فرادی عاشورا از مسجد جدا می‌کنند تا عاشورای سال دیگر، زیر هیات را از مسجد بیرون می‌کنید. اما اگر شما پایگاه این هیات را مسجد قرار می‌داید، جوان‌ها در طول سال با شما آشنا می‌شوند و کار فرهنگی هم می‌کرند.

نیو صدر

صحبت‌های برخی مسئولان نسبت به شروع، پروژه‌های سدسازی در اطراف دریاچه ارومیه، بسیاری را نسبت به خشکی آن نگران کرده است. از مجلس صحبت‌هایی مبنی فشار برای اجرای برخی پروژه‌های سدسازی در دریاچه ارومیه به گوش می‌رسد، سدهایی که به گفته برخی کارشناسان می‌توانند سد راه آب ورودی به این دریاچه نیمه‌جان شوند و مسیر آن را از سمت احیا به نابودی تغییر دهند.

مدتی پیش حجت الاسلام سید سلمان ذاکر نماینده مردم ارومیه، اعلام کرده بود که «در راستای احیای دریاچه ارومیه» با دستور وزیر نیرو ساخت دو سد نیمه کاره نازلو و باراندوز تکمیل می‌شوند و این کار برای «کشاورزی منطقه حائز اهمیت است.» این حرف‌ها نگرانی‌های زیادی درباره احیای دریاچه ارومیه به وجود آورده است، دریاچه‌ای که چه به دلیل بارندگی‌ها و چه به دلیل اقدامات انجام شده در بهترین وضعیت دهه اخیر قرار دارد.

او تنها نماینده موافق تکمیل سدسازی‌ها نیست، انور حبیب زاده بوکانی، نماینده بوکان، هم چندی پیش در گفت‌وگویی با خانه ملت گفته بود که سد شهرچای یکی از مطالبات اصلی مردم است که در مجلس هفتم گلنگ زانی شده و پس از صرف یکمیلیارد تومان هزینه ادامه ساخت آن با مبرور کارشناسی ستاد احیا تعطیل شد و باید در این مصوبه تجدید نظر شود چراکه سد سیمینه رود نقش مهمی در رونق کشاورزی و کاهش بیکاری و مهار آب های جاری و هدر رفتن آب های سطحی درمنطقه دارد، این سد می تواند به پایان سدهای البته مسئولان می‌گویند، از سرگیری پروژه‌های سدسازی در اطراف دریاچه ارومیه ممکن نیست، مسعود تجربینی، معاون محیط‌زست انسانی سازمان حفاظت محیط‌زست و مدیر دفتر برنامه‌ریزی و تلفیق ستاد احیای دریاچه ارومیه، به همین رابطه به خبرنگارن گفت بود: « قطعاً می‌توانیم نسبت به سدسازی سوالی مطرح کنیم اما به نظر من این رویه برگشت‌پذیر نیست و هیچ نشانه‌ای هم وجود ندارد که این اتفاق رخ دهد. همه ما دنبال خدمت هستیم، اما به نظر من ساخت این سدها تقریباً غیرممکن است.»

مصوبه‌ای که سدسازی دروز اطراف دریاچه ارومیه را متوقف کرد در روزهای پایانی است؟
در واقع تجربشی به قانونی اشاره می‌کند که در سال ۱۳۹۳، چند ماه پس از تشکیل ستاد احیای دریاچه ارومیه، به تصویب رسید که بر اساس آن «کلیه طرح‌های سدسازی در دست مطالعه و اجرایی در حوضه آبریز دریاچه ارومیه» متوقف شدند.

این مصوبه چنین معنایی داشت که امکان ساخت چهار سد بزرگ سیمینه‌رود، لیلان، باراندوز و نازلو مجموعاً با ظرفیت تنظیم ۸۱۰ میلیون مترمکعب و ۲۹ سد استانی مجموعاً با ظرفیت

سدسازی و خشکی، یا کشاورزی پایدار و احیا؟

دوراهی پایانی دریاچه ارومیه



تنظیم ۴۶۰ میلیون مترمکعب وجود ندارد و از سویی دیگر حق‌آبه دریاچه ارومیه هم باید پرداخت شود.

علیرضا شریعت، مدیر دفتر پایش ستاد احیای

دریاچه ارومیه، در رابطه با علت تصویب چنین قانونی به خبرنگاران می‌گوید: «براساس گزارش گروه تخصصی وزارت نیرو، مجموع عوامل طبیعی مثل کاهش بارش و افزایش دما، مسئول تنها ۳۱ درصد از بحران خشکی دریاچه ارومیه هستند و ۶۹ درصد مابقی، حاصل عوامل انسانی مانند توسعه کشاورزی ناشی از ایجاد ظرفیت دسترسی به آب تنظیم شده بیش‌تر حاصل از احداث سدها و افزایش برداشت از منابع آب زیرزمینی بوده است.»

او افزود: «در واقع تمرکز گروه‌های تحقیقاتی دولتی و مستقل بر مسأله و با بهره‌گیری از روش‌های متنوع علمی، پرده از این حقیقت برداشته شد که استفاده فزاینده و بی‌رویه از منابع آب حوضه آبریز دریاچه ارومیه و بی‌توجهی به نیاز زیست‌محیطی دریاچه ارومیه، عامل اصلی بروز بحران بوده و تحقق احیای پایدار دریاچه ارومیه مستلزم برداشت از منابع آب تجدیدپذیر حوضه است.»

به همین دلیل ساخت سدهایی که مسیر آب را از دریاچه ارومیه به اراضی دیگر تغییر می‌داند، متوقف شد. تا شاید دریاچه ارومیه در مسیر احیا قرار بگیرد. اما حالا یک سال بیشتر از پایان کار دولت و ستاد احیای دریاچه ارومیه باقی نمانده است و این می‌تواند به معنای پایان مصوبه و شروع پروژه‌های سدسازی و شاید خشکی دوباره دریاچه ارومیه باشد، موضعی که به نظر می‌رسد برخی از مسئولین هم منتظر آن هستند.

براساس گزارش روابط عمومی استانداری آذربایجان غربی، محمدمهدی شهرپاری استاندار این استان چندی پیش گفت که «امسال کار ستاد احیای دریاچه ارومیه پایان می‌پذیرد و درخواست‌های زیادی درباره بپهنه‌سازی مصرف آب در بخش کشاورزی داریم که در پی اجرای آن هستیم.» او همچنین گفته بود که با کار ستاد

ظلم‌ستیزی گزینشی نمی‌شود

همه حق را بگوییم، نه بخشی را

آن مفاهیمی که در بحث از فرهنگ عاشورا مطرح است، مثلاً آزادی، یا ظلم‌ستیزی و… درست و دقیق بفهمیم و اگر قرار است در حوزه سیاست وارد کنیم یا یک تفک عمیق‌یافته این کار را انجام بدهیم، مثلاً وقتی ما می‌گوییم «آزادی»، آیا باید با همه دارای این آزادی باشیم یا نه، فقط با برخی؟ بگذاریم رک بگویم، وقتی ما می‌گوییم «آزادی»، قرار نیست جلوی غرب بایستیم ولی بیاییم جلوی شرق گردنمان را کج کنیم! اینکه نمی‌تواند مصداق درست‌ی برای آزادی باشد.

بنابراین قضایا به نظر من از پیچیدگی خاصی برخوردار است؛ یک گفتاری از آیت‌الله بهجت رضوان الله تعالی علیه موجود است که به صورت متن هم درآمده. این گفتار درباره آن گفتگوهایی‌ست که بین امام حسین (ع) و عمر سعد ملعون رخ می‌دهد؛ که جایی از این گفت‌وگو آن ملعون می‌گوید به من دستور داده‌اند یا تو با بجنتمی و تو را بکشیم، یا تو را دست‌بسته بریم پیش عبدالله بن زیاد (لعنت‌الله علیه). حضرت در پاسخ می‌فرماید من به هیچ‌کدام از این‌ها تن نمی‌دهم و جالب است که حضرت خودشان راز سومی را پیشنهاد می‌فرمایند! آیت‌الله بهجت در آن گفتار می‌گوید امام فرمود بگذارند من می‌روم شام و این قضیه را با خود یزید فیصله می‌دهم! این خیلی نکته جالبی است که کمتر هم نقل شده است. اینجا حضرت دارند به ما یک نوع دیپلماسی را که ما کمتر درباره آن سخن گفته‌ایم.

به هر حال، حرف من این است که وقتی این مسائل و وضعیت تاریخی اجتماعی را درست واکاوی نکرده‌ایم، برخی می‌آیند می‌گویند که امام حسین (ع) دست زن و بچه‌اش را گرفت و برد در بیابانها و هم خودش کشته شد و هم زن و بچه‌اش اسیر شدند و…! یعنی عدم تبیین و واکاوی درست ما از قضیه، باعث ایجاد برخی شبهات شده که اساساً هیچ مبنایی ندارد. حالا بماند که ما بدون تبیین درست این مسائل نتوانستیم آن درس‌های فرهنگی و سیاسی را اولاد درست درک کنیم و ثانیاً آنها را از دل این تاریخ و بیرون بکشیم و به مخاطب منتقل کنیم.

مواقف، اما اگر حالا نخواهیم و پیام‌ها یا دستاوردهای مهم عاشورا که همین بحث ظلم‌ستیزی ما را وارد برخی پیچیدگی‌ها می‌کند که باید مد نظر ما باشد؛ خیلی‌ها می‌گویند و از جمله خودمان هم بارها گفتیم که باید در شعر و نوحه و مجالس‌مان این پیام ظلم‌ستیزی را داشته باشیم! اما اینجا فقط یک تاکید و یک واژه کلی و دغدستی است که اصلاً مصادیقش را مشخص نکرده‌ایم و به دست نداده‌ایم. یعنی ما معنا و مفهوم و مصادیق این ظلم تبیین نشود و تعریفی از آنها ارائه نشده است. تازه، ظلم‌ستیزی چگونه و چگونه باید باشد؟ با چه ابزار و با چه محدودیت‌هایی مواجه است و…؟

در این وضعیت، آنچه که از ظلم‌ستیزی می‌بینیم، فقط یکی از زیرشاخ‌های ظلم‌ستیزی تحت عنوان «استکبارستیزی» است و آن هم فقط در خصوص آمریکا و اسرائیل به آن می‌پردازیم. آیا فقط همین است؟ به نظر من باید در خصوص این دستاورد و بینید، اتفاقا یکی از مفاهیم و پیام‌ها یا دستاوردهای مهم عاشورا که همین بحث ظلم‌ستیزی ما را وارد برخی پیچیدگی‌ها می‌کند که باید مد نظر ما باشد؛ خیلی‌ها می‌گویند و از جمله خودمان هم بارها گفتیم که باید در شعر و نوحه و مجالس‌مان این پیام ظلم‌ستیزی را داشته باشیم! اما اینجا فقط یک تاکید و یک واژه کلی و دغدستی است که اصلاً مصادیقش را مشخص نکرده‌ایم و به دست نداده‌ایم. یعنی ما معنا و مفهوم و مصادیق این ظلم تبیین نشود و تعریفی از آنها ارائه نشده است. تازه، ظلم‌ستیزی چگونه و چگونه باید باشد؟ با چه ابزار و با چه محدودیت‌هایی مواجه است و…؟

در این وضعیت، آنچه که از ظلم‌ستیزی می‌بینیم، فقط یکی

از زیرشاخ‌های ظلم‌ستیزی تحت عنوان «استکبارستیزی» است

و آن هم فقط در خصوص آمریکا و اسرائیل به آن می‌پردازیم. آیا

فقط همین است؟ به نظر من باید در خصوص این دستاورد و

اما با پایان کار ستاد احیای دریاچه ارومیه و خبرهایی که از همین حالا از مجلس و برخی مسئولان استانی می‌آید، به نظر می‌رسد اگر پروژه تکمیل سد نازلو و باراندوز اجرایی شود، این احتمال وجود دارد که مسیر نمودار تراز دریاچه ارومیه دوباره نزولی شود و بقای دریاچه ارومیه در خطر قرار بگیرد.

مدیر دفتر پایش ستاد احیای دریاچه ارومیه، در این رابطه می‌گوید: «مشخصاً در مورد دو سد نازلو و باراندوز با ظرفیت ذخیره‌های ۱۷۰ و ۹۱ میلیون مترمکعب، تجربه نشان می‌دهد با احداث آن‌ها و در نتیجه توسعه مصارف کشاورزی در پایاب آن‌ها، سهم تعریف شده برای این رودخانه‌ها از کل نیاز زیست‌محیطی دریاچه ارومیه در مجوز تخصیص منابع آب حوضه آبریز دریاچه ارومیه وزارت نیرو که به ترتیب ۱۱۷ و ۱۴۹ میلیون مترمکعب است، احقاق نخواهد شد و این، به معنای از دست رفتن سرمایه‌های مالی، علمی، اجرایی و اجتماعی مصرف شده در مسیر احیای دریاچه ارومیه است.»

دو راهی پایانی دریاچه ارومیه؛ سدسازی و خشکی، یا کشاورزی پایدار و احیا؟

به نظر می‌رسد، احداث این دو سد و شروع پروژه‌های بعدی، وضعیت اطراف دریاچه ارومیه را به همان شرایط سال‌ها می‌رساند، بیشتر منابع آب صرف بخش کشاورزی می‌شود و پرداخت حق‌آبه دریاچه در خطر قرار می‌گیرد.

به گفته کارشناسان انجام اقداماتی دیگر هم می‌تواند، وضعیت کشاورزی را در اطراف دریاچه ارومیه بهبود ببخشد و نیازی به سدسازی برای بهبود شرایط کشاورزی در این منطقه وجود ندارد. تجربشی در رابطه با این موضوع به خبرنگاران گفت: «ما در ایران به ازای هر متر مکعب آب ۱.۵ دلار محصول دلار تولید می‌کنیم، در کشورهایی که روی کشاورزی خود کار کرده‌اند این عدد ۳ تا ۵ برابر است. این تصور که برای توسعه باید سدسازی انجام بشود برای دو دهه پیش است، تجربه پیش رویم به ما اثبات کرده است که بین سدسازی و توسعه ارتباطی وجود ندارد.»

اما موافقان سدسازی، باور دارند که اجرای پروژه‌هایشان راه حل بهبود وضعیت کشاورزی حوضه آبریز دریاچه، موضعی که کارشناسان را راضی می‌کند، است. این تصور که برای توسعه باید سدسازی انجام بشود برای دو دهه پیش است، تجربه پیش رویم به ما اثبات کرده است که بین سدسازی و توسعه ارتباطی وجود ندارد.»

اما موافقان سدسازی، باور دارند که اجرای پروژه‌هایشان راه حل بهبود وضعیت کشاورزی حوضه آبریز دریاچه، موضعی که کارشناسان را راضی می‌کند، است. این تصور که برای توسعه باید سدسازی انجام بشود برای دو دهه پیش است، تجربه پیش رویم به ما اثبات کرده است که بین سدسازی و توسعه ارتباطی وجود ندارد.»

اما موافقان سدسازی، باور دارند که اجرای پروژه‌هایشان راه حل بهبود وضعیت کشاورزی حوضه آبریز دریاچه، موضعی که کارشناسان را راضی می‌کند، است. این تصور که برای توسعه باید سدسازی انجام بشود برای دو دهه پیش است، تجربه پیش رویم به ما اثبات کرده است که بین سدسازی و توسعه ارتباطی وجود ندارد.»

اما موافقان سدسازی، باور دارند که اجرای پروژه‌هایشان راه حل بهبود وضعیت کشاورزی حوضه آبریز دریاچه، موضعی که کارشناسان را راضی می‌کند، است. این تصور که برای توسعه باید سدسازی انجام بشود برای دو دهه پیش است، تجربه پیش رویم به ما اثبات کرده است که بین سدسازی و توسعه ارتباطی وجود ندارد.»

اما موافقان سدسازی، باور دارند که اجرای پروژه‌هایشان راه حل بهبود وضعیت کشاورزی حوضه آبریز دریاچه، موضعی که کارشناسان را راضی می‌کند، است. این تصور که برای توسعه باید سدسازی انجام بشود برای دو دهه پیش است، تجربه پیش رویم به ما اثبات کرده است که بین سدسازی و توسعه ارتباطی وجود ندارد.»

اما موافقان سدسازی، باور دارند که اجرای پروژه‌هایشان راه حل بهبود وضعیت کشاورزی حوضه آبریز دریاچه، موضعی که کارشناسان را راضی می‌کند، است. این تصور که برای توسعه باید سدسازی انجام بشود برای دو دهه پیش است، تجربه پیش رویم به ما اثبات کرده است که بین سدسازی و توسعه ارتباطی وجود ندارد.»

اما موافقان سدسازی، باور دارند که اجرای پروژه‌هایشان راه حل بهبود وضعیت کشاورزی حوضه آبریز دریاچه، موضعی که کارشناسان را راضی می‌کند، است. این تصور که برای توسعه باید سدسازی انجام بشود برای دو دهه پیش است، تجربه پیش رویم به ما اثبات کرده است که بین سدسازی و توسعه ارتباطی وجود ندارد.»

اما موافقان سدسازی، باور دارند که اجرای پروژه‌هایشان راه حل بهبود وضعیت کشاورزی حوضه آبریز دریاچه، موضعی که کارشناسان را راضی می‌کند، است. این تصور که برای توسعه باید سدسازی انجام بشود برای دو دهه پیش است، تجربه پیش رویم به ما اثبات کرده است که بین سدسازی و توسعه ارتباطی وجود ندارد.»

اما موافقان سدسازی، باور دارند که اجرای پروژه‌هایشان راه حل بهبود وضعیت کشاورزی حوضه آبریز دریاچه، موضعی که کارشناسان را راضی می‌کند، است. این تصور که برای توسعه باید سدسازی انجام بشود برای دو دهه پیش است، تجربه پیش رویم به ما اثبات کرده است که بین سدسازی و توسعه ارتباطی وجود ندارد.»

اخبار

خودروهای تاریخی کاربری سرو غذا پیدا کردند

در بخشی از مجموعه فرهنگی و تفریحی عباس آباد تعدادی از خودروهای تاریخی را به نمایش درآمده که هم کارکرد موزه‌ای داشته باشند و هم بتوان از آنها برای سرو و تهیه غذا استفاده کرد. به عنوان مثال هامر یک کیمر نظامی دارد که با چیدمانی که برای آن تعریف شده فراموش شده نیز کاربری داده شده‌اند. در اینجا ۲۰ طرح غازیی با استفاده از نمایش خودروهای تاریخی وجود دارد که همه آنها در چهار زون تقسیم بندی شده‌اند. در میان آنها می‌توان پورشه دیزل ۱۹۴۶ را دید که به سرو آب میوه‌های طبیعی تغییر کاربری داده است. وسبای تولید ۱۹۴۲ متعلق به یکی از بانک‌ها نیز که برای جابه جایی پول کاربرد داشته به همراه موتورهای جنگ جهانی در فضای رو باز تهیه‌ای عباس آباد تهران به نمایش درآمده است و گاهی نیروهای خدماتی موطوه، شیلنگ آب را روی آن می‌گیرند این موزه کاربردی دو ماهی است که از ساخت شده است و بعد از ظهرها برای بازدید عموم در نظر گرفته شده است. هنوز این خودروها آن طور که باید برای بازدید مردم آماده نشده‌اند. چون گاهی دیده می‌شود که کودکان پشت ماشین‌های تاریخی می‌نشینند تا والدین آنها عکس بگیرند. اگرچه برای این خودروها تابلوی معرفی قرار داده شده و دور برخی از آنها طباب کشیده شده است اما همچنان حفاظت از آنها به درستی انجام نمی‌شود. چون به عنوان مثال در روز افتتاح این موزه ۶ نفر سوار موتور جنگ جهانی شدند به نحوی که بخشی از آن آسیب جدی دید این درحالی است که تعمیر خودرو با موتورهای تاریخی به راحتی انجام نمی‌شود و بسیاری از تعمیرکاران آنها یا در قید حیات نیستند و یا قطعاً این وسایل حمل و نقل دیگر موجود نیست. بنابراین باید حفاظت حاکمتری از آنها می‌شد. این خودروها متعلق به مجموعه دار خودروهای تاریخی به نام امینی است که نیمی از وسایل حمل و نقل مجموعه تاریخی خود را در اینجا به نمایش گذاشته است. او قصد دارد تا این مجموعه را گسترده‌تر کند و در روزهای آینده استیجی برای این خودروها تعبیه کند البته اگر تا آن زمان آسیب جدی به این وسایل وارد نشود این مجموعه که می‌توان گفت وسیع‌ترین نمایشگاه موزه‌ای خودروهای تاریخی در فضای باز است خودروهایی دارد که هر کدام از آنها سرنوشته و تاریخی منحصر به فرد دارند و حتی ممکن است نمونه‌ای از آنها دیگر در جهان وجود نداشته باشد. در میان این خودروها شورت اسکول باس همان اتوبوس زرد رنگ بچه‌های مدرسه هم به چشم می‌خورد که توسط کمپانی آن هنوز هم برای همین کاربرد، تولید می‌شود. یا خودروی کمپر ویژه گردشگران که برای جابه‌جایی در شهرها مورد استفاده قرار می‌گیرد و در این مجموعه همچنان دل هر گردشگر ایرانی و یا خارجی را می‌برد. اولین خودروی الکتریکی سبکی کار تولید تنها در آمریکا نیز که تا تاریخ ایران گره خورده است در میان این خودروها به نمایش درآمده است که اگر کسی بپاند چه سرنوشتهی راطی کرده تا به تهران رسیده حتماً مانند صاحبش قدر آن را بیشتر می‌داند. از این مدل خودرو تنها یک نمونه به ایران وارد شد که آن هم پشت‌تاق تنها برای بازدید در معرض دید قرار گرفته است.



مثلاً اصول و بنیادهایی دارد و می‌توانند از بخش اول این حدیث استفاده کند و بگوید طرف مقابل ما دشمن را دست‌کم می‌گیرد. از آن طرف، طیف مقابل این جریان هم می‌تواند از بخش دوم این حدیث بر علیه جریان مقابلش استفاده کند. بنابراین مسئله صفر و صدی نیست که شاعر بخواهد یک حرف مطلق بزند و باید فرمول همه چیز را روشن کند. آنچه که مسلم است این است که ما باید حق را بگوییم و همه حق را مد نظر داشته باشیم، نه فقط بخشی از آن را.

به عبارت دیگر ما برای جلوگیری از این انگ‌های جناحی‌بازی و سیاسی‌کاری باید مراقب باشیم که برداشت‌های ما از سیره اهل بیت (ع) متغلی، موضعی، فردی و منفعت‌طلبانه نباشد؛ یعنی بگوییم حالا اینجایش به نفع ماست برداریم و بقیه را نگوییم، نه به هیچ‌وجه نباید چنین کاری بکنیم. ما باید تعهد تمام و کمال به متن داشته باشیم. باید مصلحت و منفعت را کنار بگذاریم و الا کارمان به انحراف کشیده خواهد شد. ما گاهی که رجوع می‌کنیم به متن سیره اهل بیت (ع)، می‌بینیم محتوای آن به ضرر ماست، ولی عیبی ندارد، ممکن است ما گاهی مسیری را اشتباه رفته باشیم و حالا که رجوع می‌کنیم، می‌بینم غلط بوده و حالا باید درستش کنیم. اما به اینکه این را بیان کنیم و بیانش متأسفانه می‌گوییم به مصلحت نیست این را بیان کنیم و بیانش نمی‌کنیم! نباید این‌طور باشد، بلکه شاید راه نجات ما این است که به حقیقت متعهد باشیم، نه به مصلحت.

یک مسئله مهم دیگر هم این است که ما به عنوان شاعر موضوعمند در چه موقعیتی قرار گرفته‌ایم. یعنی در بحث از سیاست‌زدگی و شعارزدگی آن موقعیتی که شما در آن، پیام خود را عرضه می‌کنید، خیلی مهم است. یک وقتی من در هیئت هستم و دارم یک موضع سیاسی را بیان می‌کنم، یعنی مثلاً نقل تاریخ می‌کنم و برداشتی از آن ارائه می‌دهم و موضع سیاسی خودم را بیان می‌کنم. باز یعنی من روی منبری در یک جلسه مذهبی مستقل دارم حرف می‌زنم. این وضعیت معمولاً یک برداشت منصفانه‌ای را در مخاطب برمی‌انگیزد. ولی یک‌وقت من می‌روم در میتینگ و ستاد انتخاباتی یک نامزد ریاست جمهوری می‌نماینده مجلس و… همین موضع سیاسی را مطرح می‌کنم؛ اینجا اگر من حرف منصفانه و آیه قران هم بخوانم، یک برجسب سیاست‌زدگی و جناحی‌بازی به آن می‌چسبد. این خیلی نکته مهمی است. هر چند که به طور کلی شما نمی‌توانید همه برداشت‌ها را کنترل کنید، ممکن است در همان جلسه مذهبی هم کسی بر مبنای نگاه خودش حرف شما را برداشت کند و به آن برجسب سیاست‌زدگی و جناحی‌بازی برسد.

با وجود همه این‌ها، حالا گاهی شاعر مصداق‌سازی‌هایی

می‌کند و مثلاً شخصیت‌های امروزی در عرصه سیاست و حکمرانی را با چهره‌هایی از ماجرای سال ۶۱ مقایسه می‌کند، با توجه به تفاوت‌های تاریخی و جغرافیایی فرهنگی ما با آن زمان، این مصداق‌یابی و مصداق‌سازی‌ها تا چه حد می‌تواند درست یا غلط باشد و آیا شاعر مجاز است این کار را بکند؟